

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

НА

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ, ЧЕТВЪРТА РЕДОВНА СЕССИЯ

XXI ЗАСЪДАНИЕ, ВЪ ПЕТЪКЪ, НА 12 НОЕМВРИЙ 1882 ГОДИНА.

(Начало въ 1³/₄ ч. сл. пл., подъ Прѣдсѣдателството на Д-ра Янкулова).

Прѣдсѣд.: (звъни). Засѣданието ся отваря. Ще ся чете списъкътъ.

Секр. Гуневъ: (чете списъкътъ на депутатитѣ).

Прѣдсѣд.: Въ днешното засѣдание присѣствуватъ 41 прѣдставители, отсѣствуватъ 13, отъ които сж съ отпущъ: Златаровъ, Кесяковъ, Мехмедъ Хулусу, Минковъ, Матакиевъ, Пеневъ, Свящ. Тилевъ и Х. Христовъ; безъ отпущъ: Аристегесъ, Митр. Григорий, Рабинъ Ефенди, Н. Бояджиевъ и Маджаровъ.

Ще ся прочете протоколътъ отъ миналото засѣдание.

Секр. Гуневъ: (чете протоколътъ).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжка? (Нѣма). Значи протоколътъ ся одобрява. Ще ся прочетатъ нѣколко съобщения.

Секр. Гуневъ: (чете) № 3449:

„Господине Прѣдсѣдателю!

Понеже Високата Порта неща да потвърди законътъ за земледѣлческитѣ каси, гласуванъ въ ланската рѣдovна сессия на Областното Събрание, по причинитѣ, които ще намѣрите изложени въ прилагаемата тукъ обяснителна записка, и понеже е отъ налѣжаща нужда да ся урѣди този толко важенъ въпросъ, то имамъ честта да прѣдстави за вторъ пхтъ на одобреніето на Уважаемото Събрание единъ законопроектъ върху сжщиятъ прѣдмѣтъ, законопроектъ приготвенъ по грижа на г-нъ Директорътъ на Земледѣлието, Търговията и Обшитѣ Сгради.

Генералъ-Губернаторъ.

(подп.) А. Богориди.

Началникъ на Канцеларията

(подп.) Ж. Павлитовъ“.

№ 3450

„Господине Прѣдсѣдателю!

Приключенъ въ настоящето ми, имамъ честъта да Ви прѣпровождая единъ законопроектъ, приготвенъ по грижата на г-на Главний Секретаръ, Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, противъ распространението на епидемиитѣ; прѣдмѣтъ, по който азъ съмъ издалъ единъ публично-административенъ правилникъ, на 16 Февруария 1881 г.

Приемете и пр.

Генералъ-Губернаторъ:

(подп.) А. Богориди.

Началникъ на Канцелярията:

(подп.) Ж. Павлитовъ.“

№ 3451

„Господине Прѣдсѣдателю!

Приключенъ въ настоящето ми, имамъ честъта да Ви прѣпровождая единъ законопроектъ за продаването на лѣкарствени вѣщи, прѣдставенъ мене отъ г-нъ Главний Секретаръ, Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. Този прѣдмѣтъ е билъ урѣденъ отъ мене съ публично-административенъ правилникъ, издаденъ на 22 Септември 1880 год.

Приемете и пр.

Генералъ-Губернаторъ:

(подп.) А. Богориди.

Началникъ на Канцелярията:

(подп.) Ж. Павлитовъ“.

№ 3452

„Господине Прѣдсѣдателю!

Приключенъ въ настоящето ми, имамъ честъта да Ви прѣпровождая единъ законопроектъ за епидемиитѣ, приготвенъ отъ Санитарнийтъ Съвѣтъ и прѣдставенъ мене отъ г-нъ Главнийтъ Секретаръ, Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Приемете и пр.

(Подп.) Генералъ-Губернаторъ:

А. Богориди

Началникъ на Канцелярията:

(Подп.) Ж. Павлитовъ“.

Прѣдсѣд: Всички ще се проводятъ на надлѣжнитѣ комисии. Пристъпяме на дневний рѣдъ, който е разискване законопроектътъ за адвокатитѣ. Вчера ся спрѣхме на 5 членъ. Имаше г-нъ Груевъ прѣдложение за тоя членъ. Моля г-на Груева да го прочете.

Г. Груевъ: Както казахъ снощи, мисля, можемъ, безъ да ся простираме толко много въ почти излишни разисквания, да приемемъ една цѣлесъобразна мѣрка въ тоя членъ. Защото въпросътъ е достатъчно разясненъ. Повтарямъ да кажа, че цѣльта на закона за адвокатитѣ е да упазва интереситѣ на населението отъ експлоататори. И прѣдложението, което азъ правя, ся основава на тоя духъ. Нѣма да продължавамъ да ви увѣрявамъ за причинитѣ, по които Областното Събрание трѣбва

да приеме предложението ми. Ще направя бѣлѣжка само за това, дѣто г-нъ Наумовъ вчера питаше. Именно той питаше: да ли ся прави разлика съ сѣднитѣ, които служили по врѣме въ Русската окупация, безъ да сж продължавали относѣ. Ще отговоря на това, че, спорѣдъ 5 членъ, ся разбира всѣки, който е служилъ 3 год. нарѣдъ, всѣки такъвъ сѣдия, ако не е отчисленъ по неспособностъ, има право да ся ползува отъ правата, които дава тоя членъ. Спорѣдъ моето предложение пакъ е сжщото, само че вмѣсто „3 год.“, „4 год.“ сж. Ето предложението ми. (чете):

„Ония лица, които свършили факултеть и притѣжаватъ диплома за д р ъ на правото, както и сѣднитѣ, които упражнявали 4 год. нарѣдъ своето звание и не сж били отчислени по неспособностъ, не подлѣжатъ на изискуемото отъ 4 членъ условие“.

Прѣдсѣд.: Подкрѣпя ли ся това предложение? (Подкрѣпя ся).

К. Калчевъ: Азъ моля всички, които правятъ предложения, да ги дадатъ на бюрото, за да ся гласуватъ на рѣдъ.

Д. Юрковъ: Азъ подкрѣпямъ предложението на г-на Груева. Каза ся обаче, че тоя законъ билъ приврѣменъ. Азъ неможа да си обясна какъ може да бѣде приврѣменъ единъ законъ. Тогава . . . (Гласове: въпросътъ е исчерпанъ. Прѣдсѣд. Моля, оставете да говори. Гласове: въпросътъ е разясненъ!) върху предложението Имамъ думата . . . (Исчерпанъ е!)

Ив. Ст. Гешовъ: Снощи имаше и други предложения.

Прѣдсѣд.: Бюрото нѣма други, освѣнъ това на г-на Груева. (чете го): Които сж за предложението на г-на Груева, да станатъ прави. (Пада).

Които сж за члена на правителството — да станатъ прави. (Пада).

Г. Груевъ: Не вѣрвамъ, че Събранието мисли за излишенъ тоя членъ, та го отхвърля. Ако остане, г да, населението въ рѣдѣтъ на едни експлоататори и при тоя законъ, като нѣма такъвъ единъ членъ, тогава за какво ся трудимъ напраздно.

Прѣдсѣд.: Гласуването на члена не стана ясно. Моля ония, които сж за члена, както е прѣдставенъ отъ правителството, да станатъ прави.

Дир. Саллабашевъ: Азъ ще моля Почитаемото Областно Събрание да приеме членътъ, иначе не ще избѣгнемъ разнитѣ злоупотрѣблѣния, и разнитѣ вагабонти — позволявамъ си да кажа — пакъ ще останатъ неограничени и още даже такива ще ся явятъ, за да станатъ адвокати. (Гласове: има испитъ!) Да, ще има испитъ, но дълго врѣме ще ся мине, до дѣто да ся урѣди комиссията и до тогава населението все ще бѣде изложено на немила експлоатация.

Освѣнъ това, ако не фигурира въ закона единъ такъвъ членъ, ще се разбира, че и дипломираний адвокатъ, и способний сѣдия, на равно съ единъ вагабонтинъ невѣжъ може да дава испитъ — право ли е това?

Прѣдсѣд.: Турымъ 3 пжтъ на гласуване. Моля ония, които ся за чл. 5, да станатъ прави. (Пада).

Д. Стамболовъ: Азъ прѣдлагамъ да ся отхвърли цѣлий законъ.

Прѣдсѣд.: Минаваме на чл. 6, който става 5.

Глава втора, за испитателната комисс я и за испититѣ. Чл. 6. — При Дирекцията на Правосѣдието има особено учредена комиссия за испитване на кандидатитѣ за адвокати. Тѣзи испитателна комиссия ще държи, по призование

отъ Директорътъ на Правосъдието, три сесии въ годината, които ще почнуватъ въ вторийтъ понедѣльникъ на мѣсяцитѣ: Януарий, Май и Септемврий.

Комиссията измѣнява първата алинея тъй: „При Дир. на Правосъдието има учреждена особенна комиссия за испитване на кандидатитѣ за адвокати“.

В. Нейчовъ: Г-да! Прѣди да облѣчемъ комиссията съ такава власть да испитва и дава дипломи, трѣба да ся опрѣдѣли какви лица и съ какви качества ще влѣзатъ въ тая комиссия. Тукъ като нѣма такъво нѣщо, азъ не зная каква гаранция ще имаме, че комиссията, която ще ся урѣди, ще отговаря на назначението си и че ще дѣйствува съвѣстно.

Ив. Герджиковъ: При всичко, че и азъ виждамъ необходимостъ въ такова едно опрѣдѣление тукъ, каквото намира за нужно г-нъ Нейчовъ, обаче принуденъ съмъ да кажа, да не правимъ никакво прѣдложение много по добръ ще бѣде, защото инакъ ще направимъ пакъ да падне и тоя членъ. Твърдѣ добръ знае Обл. Събрание за нуждата отъ 5 чл., или и за прѣдложението на г-на Груева, но ги отхвърли, а съ това хвърля населението въ разположението на никакви, на неспособни хора, да събличатъ и ризата на населението въ Областѣта. Съ прискърбие потвърждавамъ, че сме дошли да работимъ за ползата на народа, а когато доде нѣщо за опазване интереситѣ на населението стъ безобразнитѣ грабители, ние не вземаме никакви мѣрки, защото оня или оня прѣдложилъ нѣкоя мѣрка, а не другъ, или и обратно, че стигаме най-послѣ до това положение, че отхвърляме и самитѣ членове отъ страна на правителството, които ако се приематъ, все пакъ достигатъ до извѣстна цѣль. И сега г-нъ Нейчовъ иска да се каже тукъ въ закона за качеството на комиссията. Хубаво. Имамъ ли ние 200—300 души приети, че да кажемъ отъ такива да стане комиссията? но и при това, вчера стана дума и ни ся каза какви лица ще влизатъ въ състава на комиссията, та, мисля, излишенъ е въпросътъ, който повдига г-нъ Вълко Нейчовъ. Азъ ще помоля Почит. Обл. Събрание да не ся спираме тъй, за нищо, на всѣки членъ; ако нѣма сериозно възражение просто да ся счита за приемане.

Д-ръ Хакановъ: Г-да! Цѣльта на тоя законопроектъ не е освѣнъ за ограждение населението отъ адвокати, които не сж друго нищо освѣнъ експлоататори. И всички, азъ мисля, не ся отклоняваме отъ мисльта да нарѣдимъ законътъ тъй, щото напълно да постигне своята цѣль. Чудно ми е обаче и незная отъ дѣ г-нъ Герджиковъ намира поводъ да каже, че питанието на г-нъ Нейчева стреми да падне и тоя членъ. Като отхвърлихме 5 чл. оставатъ всички, и които учили правото, и които не, да даватъ испитъ — въ такъвъ случай, не трѣбва ли да ся опрѣдѣли какви трѣбва да бѣдѣтъ испитвачитѣ? Трѣбва да бѣдемъ справедливи, като ся испитва единъ юристъ, да знаемъ какъвъ ще го испитва. Трѣбва да знаемъ какво правимъ. Най-сетѣ да ся означа поне каква ще бѣде програмата. Тукъ не е излишно да ся помене нѣщо, за да ся означава, какъ и отъ какви лица ще ся състои комиссията, каква гаранция ще имаме, че тя ще изпълнява добръ своята миссия. Трѣбва въ такъва комиссия да влѣзатъ хора правовѣдци. Нѣкои казаха, че тоя законъ е приврѣмененъ, спорѣдъ мене нека бѣде постояненъ но не можемъ да не признаемъ че той е приврѣменно нуженъ. Прочее, нѣкои прѣдложения като ся приеха, необходимо е да ся приеме и онова на г-на Нейчова.

Той, като прѣдложи, може би не разви хубаво прѣдложението си, за да се види ясно полѣзността му, но то може пакъ да се донѣсни. За това ще моля г-на Герджикова да не мисли, че отъ едно прѣдложение, особено каквото е на г-на Нейчова, нѣма нищо да печелимъ, а напротивъ ще направимъ да падне членътъ. Не, ако това не стане така, азъ вѣрвамъ, малко лица ще има да се яватъ за испитъ, и законътъ въ приложението си ще получи едно фiasco. Ще моля Обл. Събрание да признае необходимата нужда за окачествуването на лицата въ комиссията, което гони прѣдложението на г-на Нейчова.

Милковски: Отъ нѣкое врѣме на самъ, г-да, забѣлѣжвамъ едно чудно настрояние въ насъ. Ние единъ другото не се вѣрваме. Потѣглимъ къмъ една страна единъ въпросъ и се лутаме въ разисквания, когато виждаме прѣдъ очи исходний пѣтъ. Да казваме само, че ще се състави комиссия и трѣбва да се знае каква ще бѣде, азъ мисля, при всичко, че може да има мѣстото си въпросътъ, повдигнатъ отъ уважаемия Панагюрски депутатъ, пакъ нѣма необходима нужда да се окачествува комиссията. Отъ друга страна вчера г-нъ Бракаловъ попита г-на Дир. на Правосъдието какви лица ще влѣзътъ въ тая коамиссия, и г-нъ Директорътъ каза отъ офиц. трибуна, че ще се взематъ нѣкои лица отъ Върховното Сѣдилище и отъ Общественното Министерство. Повече какво искаме? Сега, ако знаемъ, че нѣмаме юристи, нима ще викаме такива отъ Франция или отъ Америка? Или, ако мислимъ да чакаме да добавятъ наши българи юристи, които сега слѣдватъ, ние не можемъ да достигнемъ онова врѣме до още нѣколко години. А до това врѣме да оставимъ ли да експлоатиратъ населението тия адвокати, противъ които сега всички викаме? Отъ само себе си разбира, и всѣки това признава, че за да поулегчимъ що годъ населението, трѣбва да узаконимъ нѣкои приврѣмenni мѣрки, именно каквито прѣдвижда настоящий законъ. За това трѣбва малко да се ограничимъ въ желанията си, като знаемъ сѣщинското си положение. По тия съображения азъ намирамъ съвсѣмъ на мѣстото си тоя членъ и нѣма нужда да се пита даже какви лица ще влѣзатъ въ комиссията. Стига правителството да се погриже и колкото е възможно да тури въ комиссията по способни лица.

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласуване прѣдложението на комиссията, именно, първата алинея да стане така: „При Дир. на Правосъдието има учредена особена комиссия за испитване кандидатитѣ за адвокати“.

К. Калчевъ: Да се гласува членътъ, понеже прѣдложението на комиссията не измѣнява членътъ, освѣнъ една граматическа погрѣшка.

Прѣдсѣд.: Добрѣ, но комиссията прѣдлага и трѣба да се гласува. Приема ли се предложението на комиссията? (Приема се.) Като нѣма друго възражение за члена и той се приема. Пристѣжваме на чл. 7.

В. Нейчовъ: Права прѣдложение подиръ тоя чл. (6) да се помѣсти слѣдующето (чете) „Членоветѣ на комиссията ще бѣдатъ най-вече 5 души, които сж свършили юридически факултетъ и държатъ дипломи за д-ри на правото.“

Това, което имахъ честта да кажа по прѣди въ 6 членъ, сега го предлагамъ да стане особенъ членъ, или алинея на 6.

К. Калчевъ: Азъ съмъ противъ такъвъ членъ, — не можемъ да го приемемъ, понеже знаемъ на прѣсти, кои са наши юристи и д-ри на правото. Ако е

намѣрението ни да пуснемъ въ комиссията чужденци, то е другъ въпросъ. Най послѣ при недостатъка който имаме въ това отношение, азъ не зная какво повече искаме отъ това което ся обясни за прѣдидущия членъ, че членовѣтъ на комиссията ще бѣдхтъ отъ най способнитѣ лица, които имаме по тая часть. Това е удовлетворително. Ако имамъ нѣкои дипломирани, разбира ся и безъ това, ще ся взематъ. Или, ако нѣмаме такива, тогава ще ся взематъ най способнитѣ по юриспруденцията. Азъ мисля, Обл. Събрание ще ся задоволи съ тия обяснения.

Д-ръ Хакановъ: Азъ мисля, прѣдложението, което сега прави г. Нейчовъ, не е за изхвърляние: 5 души юристи винаги ще ся намѣратъ въ насъ за да ся състави отъ тѣхъ испитателната комиссия. Но, освѣнъ това, азъ ще моля г-на Нейчева да приеме една добавка, която ще направя на прѣдложението му, именно да ся прибави, че и нѣкои адвокати можатъ да влѣзатъ въ състава на комиссията. Разбирамъ адвокати дипломирани, които иматъ право да упражняватъ адвокатската професия. По тоя начинъ ще бждемъ справедливи и ще можемъ да достигнемъ нѣщо съ закона.

Воденчаровъ: Азъ ся обявявамъ противъ прѣдложението на г-на Нейчова. Ако приемемъ това предложение най напрѣдъ ще трѣба да влѣзе въ комиссията Хитиль, Сочинински и нѣкои други, които, като чужденци, ще глѣдатъ да приематъ повече чужденци адвокати. За такива ще бждатъ по снисходителни. Спорѣдъ мене, най практично е тѣй, да глѣзатъ въ комиссията: двамата прѣдсѣдатели на Върхов. Сѣдилище, Дир. на Правосѣдието, може още главний адвокатъ, както и нѣкой отъ настоящитѣ адвокати, така ще станатъ 5 души и ще бжде по справедливо. Защото тия хора сж отъ насъ, и ще ся стараятъ за насъ. Ако не избѣгнемъ прѣдложението на г-на Нейчова, ще влѣзатъ все чужденци, които нѣ ще прѣдпочитатъ да ударатъ печатѣтъ на тѣхнитѣ ексколеги, отколкото да приематъ нѣкои отъ нашитѣ сѣднии. За това, ако тукъ е нужно да ся прибави единъ членъ въ тая смисль, азъ прѣдлагамъ да стане тѣй. „Комиссията съставятъ слѣдующитѣ лица: Дир. на Правосѣдието, Прѣдсѣдателитѣ на Върховното Сѣдилище, главний адвокатъ и единъ външенъ адвокатъ.“ Ако щете да бждхтъ 6 души, като ся вземе единъ отъ членовѣтъ на Върхов. Сѣдилище.

Наумовъ: Каквото и да рѣшимъ за тая комиссия, все ще бжде несполучно. А пакъ онуй, което прѣдлага г. Вѣлко Нейчовъ, съвѣмъ е неумѣстно. Неможемъ да си прѣдставимъ напълно кои лица ще глѣдатъ да ся произнасятъ колко годѣ съвѣстно. Ако има адвокати въ комиссията, естествено тѣ ще глѣдатъ да съиниватъ кандидатитѣ, съ комиссията, както и съ нейния испитъ, неможе да бжде така, както си мислимъ ние. Единъ ще тласка на тамъ другъ, — нататѣкъ отъ испитателитѣ. По тая причина, азъ мисля, по добрѣ ще бжде, ако отъ комиссията бждхтъ исклучени адвокатитѣ. То е несъвѣстимо.

Ив. Герджиковъ: И по друга причина не можатъ да ся приематъ адвокати въ комиссията, макаръ и дипломирани, понеже, щомъ отхвърлихме 5 чл. и такивато трѣбва да даватъ испитъ. Отъ друга страна дохождаме въ друго неловко положение. Членѣтъ предвижда, че Дир. на Правосѣдието неможе да влѣзе въ комиссията, но, ако приемемъ прѣдложението на г. Воденичарова какъ той ще испитва когато нѣма сѣнка отъ знание по правото. То би било сжщето да пратимъ д-ръ

на медицината да държи испитъ прѣдъ болния. Азъ моля почтл. събратия да не се спираме, а да оставимъ самия Дир. на Правосъдието да нарѣди комиссията отъ лица, които намира за по способни.

В. Нейчовъ: Каквото бѣлѣжатъ г-да Воденчаровъ и Герджиковъ, именно тогава ще стане злѣ. Ако приемемъ, както прѣдлага г. Воденчаровъ, да влѣзатъ въ комиссията директорътъ, глав. адвокатъ и др., тогава директорътъ ще пита главния адвокатъ, а той директора. Тѣй ще стане. Ако пакъ приемемъ, както казва г. Герджиковъ, директорътъ да нарѣди колко лица намѣри за добрѣ, тогава много шарлатани ще влѣзатъ въ комиссията.

Прѣдсѣд.: Подкрѣпя ли се прѣдложението на г. Нейчова, поправено отъ д-ра Хаканова? (Не се подкрѣпя, приема се чл.).

Чл. 7. — Прошението за приемане на испитъ се подава на Дирекцията на Правосъдието, като се заплати същевременно 300 гроша златни право за испитъ. При това прошение се прибавя училищно свидетѣлство, метрическо свидетѣлство, а ако кандидатътъ е чуждъ поданикъ, той трѣбва да прѣдстави и паспортътъ си.

Който не издържи испитътъ, не може да иска да му се повърне платеното право за испитъ.

Прѣдсѣд.: Комиссията прѣдлага, подиръ думитѣ, „училищно свидетѣлство“: да се прибави: „ако го има“. (Приема се.)

Чл. 8. — Кандидатитѣ се испитватъ писмено и словесно отъ формалното и материалното право на Областта, спорѣдъ програмата, съставена нарочно за това. (Приетъ.)

Чл. 9. — Кандидатитѣ, които сж издържали добрѣ испитъ, както и лицата, за които се споменува въ чл. 5, и които желаятъ да практикуватъ като адвокати, се вписуватъ въ списъкътъ на адвокатитѣ, като внесжтъ еднажъ за всякога право за вписване 500 гроша златни, слѣдъ което имъ се издава потребното позволително.

Списъкътъ на адвокатитѣ се държи при Дирекцията на Правосъдието. Въ него се бѣлѣжатъ имената на адвокатитѣ съ мѣстожителството имъ и съ мѣстото на писалището имъ.

Слѣдъ всякой испитателенъ периодъ (срокъ), Дирекцията на Правосъдието съобщава имената на вписанитѣ въ списъкътъ адвокати на всичкитѣ Сждилища въ Областта.

Прѣдсѣд.: Комиссията приема тоя членъ, но понеже чл. 5 се залича, то фразата; „както и лицата за които се споменува въ чл. 5 и които желаятъ да практикуватъ като адвокати“ — трѣбва да се залича. (Приема се.)

Чл. 10 — Правата, които ще се зиматъ на основание на членове 7 и 9, постъпватъ въ Областниятъ Ковчегъ.

На Членовецѣ на испитателната комиссия се опуца прилично дневно възнаграждение. (Приема се.)

Глава третя. Правата и длѣжноститѣ на адвокатитѣ. Чл. 11. — Адвокатитѣ сж длѣжни да водятъ дѣлата на своитѣ довѣрители, съгласно съ законътъ, да защищаватъ тѣхнитѣ права и да пазятъ интереситѣ имъ съвѣстно и справедливо, като не пропуцатъ нищо, което може да служи въ полза на довѣрителитѣ имъ и ко-

ето не е противно на специалното тѣхно пълномощно, на съвѣстѣта и законѣтъ. Тѣ сж длѣжни да държатъ тайно дѣлата, които имъ ся довѣрѣватъ.

Прѣдсѣд.: Комиссията не споменува за тоя членъ, не зная какъ го пропуснала, но мисля, че го приема. (Единъ гласъ—отъ страна на комиссията: —приема го).

Ив. Герджиковъ: На края на члена има дума „на съвѣстѣта“ — прѣдлагамъ да ся заличи. (Приема ся).

Чл. 12. — Адвокатитѣ не сж длѣжни да взиматъ върху себѣ си, да прѣдставляватъ за всяко дѣло интереситѣ на лицата, които ся обръщатъ къмъ тѣхъ, и не сж длѣжни да обясняватъ причинитѣ за отказването си; но тѣ сж длѣжни, да не взиматъ дѣла и да даватъ съвѣти по дѣла, по които сж били прѣдставители на противната страна, или сж били по тѣзи дѣла Сждници или Прокурори, и въобще сж сили въ нѣкакви си официални отношения къмъ такива дѣла.

Адвокатитѣ не могатъ да даватъ съвѣти, въ единъ и сжщия процесъ на двѣтѣ противни страни.

Прѣдсѣд.: Комиссията измѣнява тоя членъ тѣй: „Адвокатитѣ не могатъ да взематъ дѣла и да даватъ съвѣтъ по дѣла, по които ся били прѣдставители на противната страна, или сж били въ тѣзи дѣла сждници, прокурори или въобще сж биле въ нѣкое официално отношение къмъ тѣхъ“. Като ся приема и II-та алинея на члена.

В. Нейчовъ: Макаръ да съмъ членъ отъ комиссията, но ще кажа, че трѣбва да ся оставатъ свободни странитѣ да избиратъ . . (Не ся разбира).

Ив. Герджиковъ: Комиссията, ако е приела тѣй членѣтъ, то е единствено стъ съображение на оноза, което въ насъ ся практикува. Има адвокати, които въ първата инстанция, напримѣръ, защищаватъ една страна и изгуби, въ втората инстанция вземе да защищава противната страна. Врѣдата отъ това всѣки може да си обясни. Той въ първата инстанция научи всичкитѣ тайни на клиента си, а въ втората ся обърне противъ него и го съсинва. По тия съображения комиссията приема тѣй членѣтъ.

Прѣдсѣд.: Турямъ прѣдложението на комиссията и, които са за него, моля да станатъ прави. (Приема ся).

Чл. 13. — Адвокатитѣ сж длѣжни да съхраняватъ интереситѣ на дѣлото, което имъ е вѣвѣрено, до когато сжществуватъ пълномощията имъ и отговарятъ за бездѣйствието си, но тѣ иматъ право да съобщаватъ на довѣрителитѣ си, че ся отказватъ отъ пълномощието си. Както въ този случай, тѣ и въ случай, когато пълномощието ся отказва отъ страна на довѣрителитѣ, тѣ сж длѣжни въ продължение на двѣ седмици отъ деньтъ на съобщението, да продължаватъ прѣдствителството си, до колкото е нужно, за да съхраняватъ интереситѣ на довѣрителитѣ отъ щети и пагуби.

Тѣзи обязанность прѣстава, ако страната унищожи съвсѣмъ пълномощието си.

Прѣдсѣд.: Комиссията измѣнява тоя членъ тѣй: „Адвокатитѣ сж длѣжни да съхраняватъ интереситѣ на дѣлото, което имъ е вѣвѣрено, до когато иматъ сила пълномощията имъ, и тѣ сж отговорни за бездѣйствието си; но довѣрителитѣ имъ могатъ да ги освобождаватъ отъ пълномощията си. Адвокатитѣ могатъ да ся откажатъ отъ водение на дѣлата само съ съгласието на странитѣ“. (Приема ся).

Чл. 14. — Слѣдъ като прѣстане дѣйствието на специалното пълномощно, адвокатътъ е длъженъ, по искание на страната, да ѝ възвърне всичкитѣ оригинални документи и актове, които му сж били възвѣрени при слѣдванието процесътъ.

Ако страната не заплати напълно разноска и възнаграждението на адвокатътъ, този послѣднийтъ има право да снесе прѣписъ отъ всичкитѣ книжи, отъ които му сж видни разноска и възнаграждението и да ги даде на страната на нейна смѣтка, като задържи оригиналитѣ.

Черновки и писма, които адвокатътъ е получилъ отъ страната, както и други паръжни книжи, послѣ и оправдателни книжи за извършени по неповѣрнати заплащания, адвокатътъ не е длъженъ да прѣдаде ѝа страната, но е задълженъ да ѝ връчи прѣписи отъ тѣхъ, по исканието ѝ, въ нейна смѣтка.

Тия задължения, както и задължението за съхранението на книжата, ся погасяватъ слѣдъ истичанието на петъ години отъ денътъ на прѣставанието дѣйствието на пълномощното.

Комиссията отхвърля 2 и 3-та ал. Въ 4 ал. срокътъ отъ 5 год. намалява на три.

К. Калчовъ: Азъ мисля, добрѣе направила комиссията, като отхвърлила 3-та особено алинея. Защото съ първата ся ограждава правото на страната да иска всичкитѣ книжи и документи отъ адвоката, а съ втората и третата, отричатъ това. Адвокатътъ, като защитникъ, ако не ся удовлетвори спорѣдъ условията имъ, може да търси правото си по законенъ начинъ. (Приема ся прѣдлож. на комиссията).

Чл. 15. — Адвокатътъ не е задълженъ да повѣрне пълномощното на страната, но послѣдната има право да забѣлжи на сжщото, че го унищожава.

Комиссията приема тоя членъ безъ измѣнение. (Приема ся).

Чл. 16. — Адвокатътъ има право, въ случай на прѣпятствие, да замѣни себе си съ другъ адвокатъ, подъ законна отговорность.

Ако адвокатътъ, въ случай на прѣпятствие, остави клиентътъ си безъ да му назначи свой замѣстникъ, то той е отговоренъ не само за щети и загуби на страната, но и подлѣжи на дисциплинарно наказание.

Комиссията приема тоя членъ, съ прибавка на 2-та ал. на думитѣ: „*но и по исканието на странитѣ*“ подлѣжи на дисциплинарно наказание“.

В. Нейчовъ: Когато остане за запазване интереситѣ на страната, не разбирамъ, защо ся споменува за „дисциплинарно наказание“. Ако направи вѣда, то ще направи въ случая на страната, и стига, че той я обезщетява за загубитѣ.

Ив. Герджиковъ: Хубаво казва г-нъ Нейчовъ, ако обаче ся прѣдполагаше, че адвокатитѣ ще защищаватъ само граждански интереси. Тукъ обаче ся разумѣва повече въ криминални процеси. За обезщетение загуби ся разумѣва въ граждански, а за „дисциплинарно наказание“ — въ криминални дѣла.

Бракаловъ: Г-нъ Герджиковъ каквото каза азъ не можахъ нищо да разбера. Че съмъ защищавалъ интересътъ на едного, или не, какъ мога да ся подложя на дисциплинарно наказание? Знаемъ дисциплината произтича отъ иерархия и въ такава ся наказва тѣй она, койго произтича отъ нея. Но не зная какъ това може да ся приложи на адвоката. Адвокатътъ има своето особно достойние, той ще почита него. Азъ съмъ противъ това постановление на закона.

К. Калчовъ: Спорѣдъ мене трѣба да се прѣдвижда такъво нѣщо въ закона. Ние правимъ законъ за адвокати. Г-нъ Герджиковъ твърдѣ добрѣ обясни нуждата за това, което още се съгледва при углавнитѣ процеси. Такъво нѣщо прѣдвигатъ и всичкитѣ европейски закони, че когато служебно е поканенъ той и не се яви, запрѣщава му се за нѣколко дни да адвокатствува. Когато сѣдилището дава рѣшение, че трѣба да защитава една страна, той трѣба да се яви, ако не доде, има сѣдилището право да го накаже, като му запрѣти да адвокатствува за извѣстно врѣме.

В. Нейчовъ: Азъ мисля, ще стговоря легално на г-на Герджикова само като му прочета 116 чл. отъ наказателния кодексъ (чете). Така може да се практикува наказанието на адвокатитѣ и това спрямо криминални дѣла. Разбира се и всѣка лична поврѣда на сѣдилището не се извинява.

Ив. Герджиковъ: Г-нъ Нейчовъ криво тълкува, като казва, че 116 чл. отъ Наказ. Кодексъ може да се прилага за наказание и на адвокатитѣ. Ако адвокатътъ се повика и доде, но неще да защитава, какво ще му прави сѣдилището? 116 чл. съвсѣмъ друго значение има, а не за адвокатъ, когото страната хваща, и ако не доде въ сѣдилището да му се наложи глоба, ако това повторно направи да се удвои наказанието. Тоя членъ никакъ не разбира за случая, когато адвокатътъ се повика отъ сѣдилището.

Бракаловъ: Прѣдлагамъ въ члена да се обясни, че може да се глоби ако не дойде „по неопрѣдѣлено прѣнягствие“.

Прѣдсѣд.: Подкрѣпя ли се тая поправка?

Воденичаровъ: Доколкото помня това го има въ поправкитѣ на Комиссията?

Прѣдсѣд.: Нѣма. Тя приема чл. 16, като прибавя на 2 ал. „но и по исканieto на страната“. (Гласове: Тогава да се гласува!) Турямъ на гласуване прѣдложението на Комиссията, — които са за него, да станатъ прави. (Приема се).

Чл. 17. — Адвокатътъ има право всякога да прави условие за опрѣдѣленно възнаграждение, но нѣма право да иска извънмѣрно възнаграждение и да взима върху си за своя смѣтка отъ части или цѣлъ процесъ, който му е повѣренъ.

Комиссията го измѣнява тѣй: „Адвокатътъ има право всякога да прави условие за опрѣдѣлено възнаграждение, но той нѣма право да взема върху си за своя смѣтка отъ части или цѣлъ процесъ, който му е повѣренъ“. (Приема се).

Чл. 18. — Когато нѣма таково особено съглашение за количеството на възнаграждението на адвокатътъ, тогава то се плаща въ граждански дѣла съ особена тарифа, издадена въ форма на Публично-Административенъ Праврлникъ.

(Гласове: малко останахме. Други: да се даде отпущъ).

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение за отпущъ?

К. Калчевъ: Неможе да се гласува и за отпущъ, нѣма по-вече отъ половина членове. Да се направи провѣрка.

Д. Стамбуловъ: Прѣдсѣдательтъ и други нѣтъ е давалъ самъ отпущъ, та и сега може. Нѣма защо да става провѣрка.

Прѣдсѣд.: Давамъ 10 минути отпущъ.

Слѣдъ отпущъ.

Прѣдсѣд. Д-ръ Янкуловъ: (звъни) Засѣданието ся открива. (Гласове: не сме въ съставъ, да стане провѣрка.) Спорѣдъ Вжтр. Правилникъ самия Прѣдсѣдатель може да поиска провѣрка, а никой не може да прѣдлага. Ето дохода още нѣколко депутати. Пристъпваме на дневния рѣдъ.

Чл. 19. — Въ случаи, непрѣдвидени отъ настоящиятъ законъ, ще ся прилагатъ законитѣ постановления, върху довѣреността (мандатъ). (Приема ся.)

Чл. 20. — Адвокатътъ има право да изважда отъ количествата, които му сж броени за довѣрителътъ, количествата на разноскитѣ и възнаграждението си, до колкото тия не сж покрити отъ вземени прѣдплащания, но той е длъженъ да прѣдстави незабавно смѣтка на своятъ довѣрителъ.

Въ случаи на осиряване на прѣдставената смѣтка, адвокатътъ има право да депозира съдебнимъ образомъ часть отъ количествата броени нему за довѣрителътъ, равна съ стойността на оспоряемиятъ искъ, и е длъженъ да докаже точноста на количеството на искътъ си.

Тоя споръ ся рѣшара отъ Сждил. щето, което е разгѣждало главниятъ споръ.

Адвокатътъ има право на залогъ върху депозираното количество. (Приема ся.)

Чл. 21. — Назначениятъ по длъжностъ (d'office) адвокатътъ да защищава въ дѣло криминално, не може да ся откаже отъ това назначение, безъ да прѣдстави причини на извинение или прѣпятствие.

Въ противенъ случай той подлѣжи на дисциплинарно наказание.

Адвокатътъ, който ся назначи отъ Сждилището да прѣдставлява интереситѣ на една страна въ спорътъ ѝ, е длъженъ да приеме назначението си, щомъ тѣзи страна е придобила правото за сиромашество. Ако страната, на която е било позволено право на сиромашество, спечели спорътъ, тогава на адвокатътъ прѣдстои възнаграждение спорѣдъ тарифата.

Въ тоя членъ Комиссията измѣнява само втората алинея въ послѣдното прѣдложение, което става тъй: „Ако страната на която е било позволено право на сиромашество спечели процестъ, тогава на адвоката прѣдстои възнаграждение отъ областния ковчегъ, спорѣдъ тарифата“.

Ив. Герджиковъ: Азъ съмъ на мнѣние да ся приеме членътъ както е отъ правителството, сир. да ся опрѣдѣлява възнаграждение отъ страната, а не отъ Обл. Ковчегъ. Защото, щомъ една страна спечели процестъ, макаръ да ѝ е било позволено сиромашество, тогава става богата, и, слѣдователно, не разбирамъ защо ковчегътъ да ѝ тѣгли адвокатското право.

В. Нейчовъ: Забѣлѣжката на г-на Герджикова не е отъ умѣтничѣ. Комиссията разбира, когато страната добива право на сиромашество, адвокатътъ да бжде наплатенъ отъ Обл. Ковчегъ, — това е справедливо. Защото страната ако има сиромашество не може да ся вземе нищо отъ нея. Адвокатътъ трѣбва да ся възнагради. При това, какъ ся глобява адвокатътъ въ полза на Ковчегъ. Сжщо тѣй и въ такива случаи може да му ся плаща отъ Ковчегъ. Другъ е въпросътъ когато страната е въ състояние. Другъ е въпросътъ сжщо ако говоримъ за граждански работи.

Прѣдсѣд.: Приема ли ся прѣдложението на Комиссията? (Приема ся.)

Чл. 22. — Адвокатитѣ не могатъ да изпълняватъ такива занятия, които до-
качатъ достойнството на адвокатското звание. (Приема ся.)

Чл. 23. — Адвокатътъ има право да избира и промѣнява мѣстожителството
си и писалището си. но, въ такъвъ случай, той е длъженъ веднага да извѣсти Ди-
рекцията на Правосъдието.

Дирекцията на Правосъдието извѣстява това на надлѣжното Сѣдилище, гдѣто
адвокатътъ иска да ся прѣмѣсти, и заблѣзва новото мѣстожителство и писалище
въ списъкътъ за адвокатитѣ. (Приема ся.)

Глава четвърта. Изгубване на правото за адвокатско звание. Чл. 24. — Пра-
вото за упражнение на адвокатското звание ся изгубва:

1). Съ настѣпването на случаитѣ, прѣдвидени отъ чл. 22;

2). Съ встѣпването на случаитѣ, прѣдвидѣни отъ чл. 3-й, § § 3-й, 4-й и 5-й.

3). Съ доброволната оставка на самиятъ адвокатъ, който има пълно право,
ако отпослѣ пожелае това, да ся заеме отново съ адвокатството, стига да отговаря
на условията, спомѣнати въ глава първа на настоящий законъ, и да заплати прѣд-
писаното въ чл. 9 право за вписване.

Ако е наченато дисциплинарно производство противъ адвокатътъ, който си подава
оставката, то тѣзи оставка ся приема слѣдъ свършването на наченатото производство.

Комиссията го приема съ измѣнението на думата „съ настѣпването“, вмѣсто
„съ встѣпването“ въ II алинея. (Приема ся.)

Чл. 25. — Ако изгубването на правото за упражнение на адвокатско зва-
ние е послѣдвало въ слѣдствие на дисциплинарно производство противъ адвокатътъ,
то това изгубване трѣбва да бѣде ясно и положително изразено въ сѣдебното по-
становление, съ което ѣ свършено дисциплинарното производство.

Комиссията прѣдлага, тоя членъ да остане за въ слѣдующата глава.

(Приема ся).

Глава пета. Дисциплинарната отговорность на адвокатитѣ. Чл. 26. — Адво-
катътъ, който наруши обязанноститѣ на званието си, или чрѣзъ своето повѣдение
нащърбява достойнството на званието си, подлѣжи на дисциплинарно наказание,
което ся налага отъ Окръжното Сѣдилище.

Комиссията измѣнява тоя членъ така: „Адвокатътъ, който наруши обязанос-
титѣ на званието си, въ случаитѣ прѣдвидени съ настоящия законъ, подлѣжи на
дисциплинарно наказание, което ся налага отъ Окр. Сѣдилище“.

В. Нейчовъ: Незная защо е всичката тая 5 глава въ процедурата противъ
адвокатитѣ. Турското правителство, което въ нѣкои отношения е по справедливо,
не прави никакви инквизиторски постановления за адвокатитѣ. Ограждава само ад-
вокатитѣ въ своитѣ закони, ето какъ: (чете тур. законъ. Смѣхъ). Това е писано,
ето члена, да не мислите, че го измислювамъ. По долѣ казва: (чете). Ако искаме
верчки векили, които присѣствуватъ и отсѣствуватъ, да оградимъ, да извлѣчемъ
отъ 3 отдѣлъ на търговската процедура, че тогава нѣма нужда отъ особенни ин-
квизиторски установления.

Воденчаровъ: Азъ мисля, това прѣдложение трѣбвало да ся прѣдложи по
напрѣдъ. Въ чл. 16 ние вече казахмъ, че ще ся налага дисциплинарно наказание,
а къ и въ кои случаи, сега тая глава обяснява.

В. Нейчовъ: Азъ пакъ казвамъ, това сж инквизиторски нѣща. Адвокатското съсловие въ други мѣста има бюра, които оцѣняватъ грѣшкитѣ на адвокатитѣ и налагатъ дисциплинарни наказания. Ако ся докачи сѣдилището, тоя храмъ на правосъдието, бюротъ рѣшава какво наказание да ся наложи на виновника, а не самото сѣдилище. То само има властъ да го направи спорѣдъ особения членъ въ процедурата отъ всѣки, който бѣлѣжи да ся пази тишината въ засѣданаето. Това въ търговската (стоанска) процедура умѣстно е казано. Трѣбва, прочее, и тъй да става.

Ив. Герджиковъ: Много хубаво каза г. Вѣлко Нейчовъ, но тия думи прилича да ги каже само единъ адвокатъ, а не и единъ прѣдставителъ на Областѣта, който прѣдставя *милитѣ* данѣкоплащачи. Данѣкоплащачѣтъ, ако бжде страна, има право да поиска наказанието на защитника си, спорѣдъ попрѣдизненъ единъ членъ по какъ и какви погрѣшки? Нека ся награби адвокатѣтъ съ хиляди дѣла, да вземе, по $\frac{1}{5}$ или $\frac{1}{4}$ възнаграждение, тогава може да ся откаже отъ нѣкои дѣла, а ние не можемъ да го ограничимъ, не можемъ да запазимъ интереса на населението, защото г. Нейчовъ прѣдлага да ся заличи главата, която прѣдвижда дисциплинарното наказание. Г-нъ Нейчовъ спомена, че въ други мѣста има бюра, които налагатъ наказание на адвокатитѣ, но ние като нѣмаме таквѣ? Понеже нѣмаме това срѣдство. затова тука прѣдвиждаме друго. Каза ни ся и отъ офиц. трибуна, че законъ е приврѣмененъ, до дѣто ся сдобиемъ съ юристи, при които може да ся пристъпи една рѣшителна крачка напредъ. Затова не е излишна тая глава, особено като по напредъ казваме за дисциплинарно наказание, което трѣбва да ся разгѣда по обширно. (Гласове: Исчерпанъ е въпросѣтъ. В. Нейчовъ: Искамъ думата за прѣдложението. Гласове: Два пжти говорихте!)

В. Нейчовъ: Само двѣ думи: (Чете прѣдложението). „Да ся заличи цѣлата тая глава за дисциплинарната отгворность на адвокатитѣ, понеже има особена процедура за това въ Търгов. Отом. Законникъ“.

Прѣдсѣд.: Членъ 9 отъ Вжтр. Прав. казва, ако ся прѣдлага измѣнение на членъ, да ся прѣдстави това измѣнение, но не казва за цѣла глава. Слѣдователно, правя съвѣтъ съ Събранието: може ли да ся приеме таквѣ прѣдложение или не?

К. Калчовъ: Азъ мисля, Прѣдсѣдательтъ трѣбва да туря на гласување чл. по членъ. А да гласуваме противъ цѣлата глава изведнѣжъ неможе.

Прѣдсѣд.: Събранието разбира, че неможе да ся гласува противъ цѣла глава? (Неможе). Значи, членѣтъ ся приема. (Гласове: Има възражение). Възражението бѣше за цѣлата глава.

Чл. 27. Дисциплинарниѣ наказания сж:

1-о. Сжжрувание;

2-о. Парична глоба до 5000 златни гроша, която ся прѣдава на нѣкое благотѣлно завѣденіе въ Областѣта, опрѣѣленно отъ Сѣдилището;

3 о. Запрѣщение на упражнението на адвокатското звание, за не повече отъ една година.

4-о. Зачичение отъ списѣкътъ на адвокатитѣ.

В. Нейчовъ: Г-да, само тъй не ся прави законъ. За да бжде извѣстна суммата за глоба, трѣбва да ся опрѣдѣли и какво ще приема и да му ся гарантира възнаграждението. Безъ да има опрѣдѣлено това, какво правило ще ся създаде?

Прѣдсѣд.: Комиссията прави поправка на члена, — приема ли ся?

Воденчаровъ: Приехме нѣколко члена безъ поправка и 8 такива на комиссията. Г-нъ Прѣдсѣдательтъ пита приема ли ся поправката и на тоя членъ? Щомъ нѣма възражение тя ся приема. Сега защо да ся правимъ излишенъ трудъ и да гласуваме

В. Нейчовъ: Азъ правя възражение.

К. Калчовъ: Разбирамъ възражение, когато г. Нейчовъ формулира прѣдложение. А такъво нѣщо отъ негова страна нѣма.

Прѣдсѣд.: Практиката е, че щомъ нѣма възражение счита ся гласуемото за прието. Но илзиза много пжти, че всѣки прѣдлага, въ такъвъ случай трѣбва члстнитъ прѣдложения да ся турятъ на гласуване. Именно за това считамъ за длъжность да бжде изяснено рѣшението на Събранието, — турямъ на гласуване въпросътъ: ако Събранието разбира, че като нѣма възражение трѣбва да ся счита за прието безъ да ся пита?

К. Величковъ: Ние имаме Вжтр. Прав. Изрично ся казва въ него, че ако има възражение противъ цѣль членъ, тогава ся туря на гласуване. Значи, щомъ нѣма такова възражение, членътъ ся счита приетъ. Затова излишно е друго гласуване на тоя въпросъ.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Нейчовъ не направи изяснения: възражава ли противъ члена?

В. Нейчовъ: Азъ, мисля, направихъ твърдѣ сериозно възражение. Казахъ, че членътъ си нѣма мѣстото, защото нѣма нийдѣ въ закона казано, каква гаранция има адвокатътъ за възнаграждение. А при това и каква погрѣшка, прѣдизвикана отъ страна на адвоката, може да влече по себе си дисциплинарно наказание?

Герджиковъ: Ще ся удовлетвори г. Нейчовъ ако прочете 20 чл., който казва (чете го)

Прѣдсѣд.: Г-нъ Нейчовъ прѣдлага да ся отхвърли тоя членъ — подкрѣпя ли ся това прѣдложение? (Не). Има поправка отъ комиссията, които сж за нея — да станатъ прави. (Нада). Понеже имаме възражение за члена, турямъ го на гласуване.

К. Калчевъ: Щомъ нѣма възражение, или има и падне, ся счита, че ся приема членътъ.

Д-ръ Хакановъ: И други пжтъ сме ся сплитали въ тоя въпросъ, трѣбва да го рѣшимъ веднѣжъ за всегга. За да ся приеме единъ членъ, трѣбва да ся гласува. Може би да има 10 души противъ единъ членъ и отъ дѣ ще знаемъ кой го приема и кой не.

К. Калчевъ: За настоящия членъ стана възражение, гласува ся то и падна — значи че членътъ остава безъ възражение и ся приема.

Ив. Герджиковъ: Да-ли да ся гласува сега членътъ, не трѣбва и да ся говори, тѣй като, понеже има възражение, ако ся гласува членътъ може да падне, та да ся намѣримъ въ безисходенъ пжтъ, — а такъво нѣщо често ни ся е случвало. Затова правя прѣдложение за прѣправка на члена и да ся гласува: „паричната глоба е отъ 1 до 20 лири турска“.

Бракаловъ: Ще направя забѣлѣжка, че членътъ е гласуванъ щомъ падне възражението или поправката. Не разбирамъ тогава защо да ся пита: приема ли ся или не?

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласуване поправката на г-на ерджикова. (Пада). Турямъ на гласуване членътъ. (Приема ся).

Чл. 28. — Ако е почнато углавно сждопроизводство противъ единъ адвокатъ, дисциплинарното производство ся спира до свършването на углавното. (Приема ся).

Чл. 29. — Сждебнитѣ углавни власти сж задължени да увѣдомяватъ Сждилицето, гдѣто адвокатътъ има писалището си, когато ся захване углавно прѣслѣдване противъ този адвокатъ и да му съобщаватъ прѣписъ отъ окончателното рѣшение. Сждалището може да изиска, ако намѣри за нужно, и прѣгледванието на книгята по това криминално дѣло. (Приема ся).

Чл. 30. — Ако противъ единъ адвокатъ е захванато углавно прѣслѣдване, или е била издадена заповѣдъ за запиране, Сждалището, прѣдъ което адвокатътъ практикува своето занятие, има право да запрѣти на този адвокатъ приврѣмненото упражненіе на адвокатското звание.

Ако подобно постановление ся издаде отъ едно Сждалище, то е длъжно да го съобщи на Дирекцията на Правосждието, за да увѣдоми тя другитѣ Сждалища на Областта.

Постановлението трѣбва да ся съобщи и на прѣслѣдваниятъ.

Комиссията отхвърля тоя членъ.

Ив. Герджиковъ: При всичко че съмъ отъ комиссията, но не е чудно да имамъ особно мнѣние за члена. Ако ся прѣгледва добръ съдържанието на члена, ще видимъ, че той е на мѣстото и трѣбва да остане.

В. Нейчовъ: Бихъ прѣдложилъ едно по лѣсно срѣдство за това. Много пкти преслѣдванието противъ обвиняемия остава безъ резултатъ. Сждалището, въ всѣки случай, не може само по своя инициатива да наложи такъво наказание. Ако да има съобщение за това отъ прокуратурството, тогава да.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение негативно: да ся отхвърли тоя членъ. Моля, които сж за това прѣдложение, да станатъ прави. (Гласове: Членътъ да ся гласува). То е все сжщото: или прѣдложението на комиссията, или самий членъ.

Воденчаровъ; Но право е да ся гласува членътъ.

Д. Стамболовъ: Незная какъ може да ся гласува прѣдложението на комиссията напрѣдъ, което е за отхвърлянето на члена. Ако то падне, какъ ще бжде приетъ членътъ? Азъ мисля трѣбва да ся гласува положително: да ся гласува членътъ.

Г. Груевъ: Спорѣдъ правилника на Областното Събрание, когато има възражение за единъ членъ, той ся туря на гласуване. Сега, комиссията има възнажение за члена, като го отхвърля. Значи, трѣбва да ся гласува членътъ. Ако бѣше имало прѣдложение за поправка, то е друго.

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласуване чл. 30, които сж за него, да станатъ прави. (Приема ся).

Чл. 31. — Ако адвокатътъ, на когото спорѣдъ прѣдидущийтъ членъ е било запрѣтено упражнението на адвокатското звание, упражнява това звание въ врѣме на траянието на запрѣщението, той ся наказва съ заличение отъ списъкътъ. (Приема ся).

Чл. 32. — Прокурорството дѣйствува по длѣжностъ, щомъ узнае за едно дисциплинарно прѣстѣпление на единъ адвокатъ.

Прокурорството, слѣдъ прѣдварително дознание, щомъ разбере, че дисциплинарното наказание си има мѣстото, праща реквизицията си, заедно съ книжата, на Сждилището. (Приема ся).

Чл. 33. — Прѣдсѣдательтъ на Сждилището опрѣдѣлява день за устно разискване и призовава за това обвиняемийтъ, като му съобщава точкитѣ на обвинението; и извѣстява на Общественното Министерство.

Обвиняемийтъ и Прокурорътъ иматъ право, до деньтъ на устното разискване, да разглѣдватъ книжата. Тий иматъ право да искатъ допълнение на дознанията.

Оплакванията противъ постановленията, съ които сж били отхвърлени исканията, опрѣдѣлени въ горнята алинея, не спиратъ устното разискване, а могатъ да бѣдѣтъ съединени съ въззивътъ противъ окончателното рѣшение.

Окржното Сждилище разглѣдва подобни дѣла въ въззивний си съставъ, като засѣдава въ свѣщателната стая.

Обвиняемийтъ има право да си послужи съ защитникъ, безъ разлика, да ли присѣтствува самъ при разискването, или не. Но Сждилището има право да заповѣда личното присѣствие на обвиняемий, ако има потребѣа. (Приема ся).

Чл. 34. — Разискването захваща съ прочитанieto реквизицията на Прокурорътъ. Слѣдъ това ся слуша прѣслѣдванийтъ, прочитатъ ся потребнитѣ протоколи и други документи, ако има, и ся слушатъ заключенията на Прокурорътъ.

Послѣдната дума принадлежи на прѣслѣдванийтъ и неговийтъ защитникъ. (Приема ся).

Чл. 35. Рѣшението трѣбва тутакси да ся произнесе и да ся съобщи найкъсно въ расстояние на 8 дня на прѣслѣдванийтъ и на Прокурорътъ. (Приема ся).

Чл. 36. — Гражданскитѣ искове немогѣтъ да ся повдигатъ въ дисциплинарното производство. (Приема ся).

Чл. 37. — Дисциплинарното рѣшение на Окржното Сждилище подлѣжи на въззивъ отъ страна на прѣслѣдваний, или на прокурорътъ.

Срокътъ за въззивна жалба, която ся подава на първостепенното Сждилище, е 15-дневенъ отъ съобщението на дисциплинарното рѣшение. (Приема ся).

Чл. 38. Щомъ получи Сждилището въззивната жалба, длѣжно е да я прѣпрати съ всичкитѣ книжа на Върховното Сждилище.

Воззивникътъ, ако пожелае, може да подаде едно изложение на въззивътъ направо до Върховното Сждилище. (Приема ся).

Чл. 39. — Върховното Сждилище рѣшава върху въззивътъ въ съединени отдѣли, като чуе странитѣ въ свѣщателна стая, и слѣдъ заключенията на главнийтъ прокуроръ. (Приема ся).

Чл. 40. — Всѣко дисциплинарно наказание, влѣзто въ законна сила, вписва ся въ особенъ регистръ, който Сждилищата държатъ и ся извѣстява на Дирекцията на Правосждието.

Слѣдъ три годишно честно повѣдение, адвокатътъ има право да иска заличението отъ регистрѣтъ на полученитѣ смѣжрувания. (Приема ся).

Чл. 41. — Ако рѣшението произнася запрѣщение за упражненіе на адвокатското звание, или заличение отъ списъкътъ, Сѣдилището съобщава това, слѣдъ като рѣшението влѣзе въ законна сила, на Дирекцията на Правосѣдието, и го публикува, чрѣзъ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, опрѣдѣленъ отъ Дирекцията на Правосѣдието, на смѣтка на осѣдениитъ.

(Приема ся).

Чл. 43. Ако единъ адвокатъ е билъ наказанъ дисциплинарно съ заличение отъ списъкътъ, има право да иска изново вписванието си, слѣдъ истичанието на три години, ако изпълнява всичкитѣ прѣдписания на първа глава отъ настоящитъ законъ.

(Приема ся).

К. Калчовъ: Права прѣдложение да ся вдигне засѣданието.

Дир. Саллабашевъ: Като ся отхвърли чл. 5, който даваше право на нѣкои лица да могатъ да адвокатствувать, мисля, ще бѣде нужно да ся тури единъ чл. повече, въ който да ся каже за срока на влизанието въ дѣйствието на закона, за да може да ся състави коммисія и до тогава да испитва, че да може по въ кратко врѣме да ся приготвятъ нѣколко души адвокати.

Прѣдсѣд.: Прѣди да ся рѣши това, има прѣдложение отъ коммисіята, което трѣбва да ся гласува, именно тя прѣдлага чл. 25 да ся прѣнесе въ слѣдующата глава и моля да покаже мѣсто на тоя членъ.

Воденчаровъ: Азъ прѣдлагамъ да остане и сега безъ мѣсто тоя членъ, понеже не е отъ голѣма нужда.

Д. Бояджиевъ: Азъ мисля, тоя членъ отчасти гарантира адвокатската професія, като казва: (чете го). И то е поне една гаранція че „изгубванието на правото трѣбва да бѣде положително изразено“. Азъ съмъ на мнѣние да ся приеме и да стане прѣдпоследенъ на тоя, който ся прѣдлага отъ г. Директора.

Г. Груевъ: Тоя членъ трѣбва по прѣди да ся знае защо е. Когато единъ адвокатъ ся обвинява въ злоупотрѣбление и прѣстѣпление и не може да адвокатствува до три години. Неговото сѣд. прѣслѣдване е, до когато трае злостѣянieto да не може да адвокатствува. Разбира ся дисциплинарното производство, съ което адвокатътъ изгубва правото си за адвокатствувание, трѣбва да личи ясно и положително въ сѣд. постановление. Както видите това е и една гаранція за самитѣ адвокати. За това членътъ не е излишенъ — трѣбва да стои, а колкото за въпроса дѣ да стои, то азъ мисля, най добро му е това мѣсто дѣто е.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение отъ г. Бояджиева, което е: чл. 25 да бѣде най послѣ. Които сж за това прѣдложение да станатъ прави. (Приема ся). Г-нъ Дир. на Правосѣдието прѣдлага да ся приеме единъ новъ членъ. Азъ моля г. Дир. да каже: въ качество на какво прави това прѣдложение? Защото, като Директоръ, нѣма право да прави прѣдложение.

Дир. Саллабашевъ: Азъ неправя прѣдложение, а обръщамъ вниманието на Обл. Събрание върху нуждата отъ подобенъ членъ.

К. Калчовъ: Да оставимъ мѣсто за такъвъ членъ сега не е злѣ, обаче ще забѣлѣжа, че такива нѣща трѣбвало да ся прѣдвиждатъ още когато ся прави законопроектъ. Азъ прѣдлагамъ сега да ся приеме единъ членъ именно, че „слѣдъ истичанието на 3 мѣсеца отъ публикуванието на настоящия законъ, не може никой да

упражнява адвокатска професия, ако не е снабденъ съ диплома отъ испитателната комиссия“.

Прѣдсѣд.: Подкрѣпя ли се това прѣдложение на г. Калчева? (Подкрѣпя се).

Стамбуловъ: Азъ мисля, може да се направи прѣдложение отъ г. г. депутатитѣ въ бѣднщето засѣданіе за да остане и чл. 5, та затова сега нѣма нужда отъ това прѣдложение.

К. Калчевъ: Азъ не разбирамъ каква връзка има чл. 5 и новий, който прѣдлагамъ. Членъ 5 говори кой има право да адвокатствува, а прѣдлагаемий прѣдвижда едно прѣходно положение, слѣдъ което безъ позволение не може да се адвокатствува.

Ив. Герджиковъ: И азъ съмъ на мнѣнието на г. Стамбулова. Азъ съмъ на мнѣние да прѣдстави прѣдложение за чл. 5. Щомъ се приеме тоя членъ могатъ нѣкои лица веднага да взематъ позволение да адвокатствуватъ. Но тоя начинъ не ще има опасностъ, че ще останатъ сѣдилищата безъ адвокати, а, слѣдователно, не ще се прѣдстави никаква нужда отъ прѣходно положение. Безъ 5 чл. само трѣбва да има срокъ за да се вземе въ съображение 4 чл., който задължава адвокатитѣ да правятъ испитъ за да адвокатствуватъ.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Стамбуловъ и Д-ръ Хакановъ оттеглятъ думитѣ си.

Милковски: Струва ми се, когато се разискваше 5 чл. знаете колко буйни разисквнния станаха. (Прѣдсѣд.: Върху прѣдложението на г. Калчова! Гласове: оттегли се). Въ тия буйни и заплетени разисквания, поне спорѣдъ менъ, се замѣша въпросътъ и за 5 ал. отъ 3. членъ. Имаше прѣдложение за нея отъ единъ нашъ събратъ, но и то остана тъмно. Ал. 5, като изброява кои хора могатъ да упражняватъ адвокатска професия, казва да не е човѣкъ публиченъ чиновникъ. Тия думи за мене сж още тъмни и моля отъ офиц. трибуна да се растълкуватъ.

Прѣдсѣд.: Разискванието за чл. 3 е сключено. Ако има нѣщо ново сега добрѣ, но колкото за 3 чл. — който иска да се разисква, може да прѣдложи на 3 разискване. (Милковски: Това е разискване!) Не е разискване, може когато се гласува 3 пхтъ. Има ли нѣкой нѣщо да забѣлжи? (Нѣма). Второто разискване е сключено.

Милковски: Задържамъ си правото да прѣдложѣ за чл. 3 на 3 гласуване.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение да се вдигне засѣданието, приема ли се отъ Събранието? (Пада). Имаме на дн. р. запитванието на г. Бракалова за Бургаското кметство. Г-нъ Бракаловъ има думата.

Бракаловъ: Азъ благодаря Бога, че не съмъ падналъ отъ служба. (Смѣхъ). Моето запитване, г. г., е, че спорѣдъ сѣществующитѣ закони кметството има и кметъ свой. Кметътъ когато си даде оставката, спорѣдъ чл. 3 отъ О. У. (притурка 6) се замѣства съ единъ членъ, но много случаи има дѣто това прѣдписание е прѣнебрегнато. Така, прѣди нѣколко врѣме, кметътъ на Айтоския съвѣтъ си далъ оставката, а знаете ли какво е станало? — неговото мѣсто се повѣрило на писецъ за дълго врѣме. Азъ моля отъ офиц. трибуна да ми се каже по какво основание е станало това?

Дир. Кръстевичъ: Въпросътъ на кое основание е станало, щото единъ писецъ да замѣсти кметътъ, не зная да разясня, понеже такъво нѣщо не е ста-

нало и не съмъ чулъ да е станало, т. е. писецъ да се назначи за кметъ. По това дѣло зная само туй, че по Марта, по кои причини не зная, Бургаский кметъ си далъ оставката. Писаха ми, че еди-кой-си кметъ далъ оставката си. Пигахъ защо не си сѣди на мѣстото до дѣто се назначи другъ и защо си дава оставката, казватъ: уплашилъ ся по нѣкои причини и никакъ нещелъ да оттегли оставката, а станалъ да си отиде. Въ такъвъ случай поканилъ ся единъ, поканилъ ся другъ — никой не приемалъ да го замѣсти. Никой не рачилъ. Питамъ сега г. Бракалова, можеше ли да ся остави тѣй кметството безъ кметъ? Префектътъ направи своята длъжностъ, писа да ся даде заповѣдъ за избирание на новъ кметъ. Но самото това избирание станало извънрѣдно, защото не могълъ никой да ся избере, отишли: 4 гласували за единъ, 4 — за други. Сѣтнѣ? Какво трѣбваше да стане? Естествено въ такъвъ случай трѣбаше да стане балотирование. И тѣй стана, но жребие то ся паднало на Шопова. И той ся приелъ, разбира ся, и азъ го прѣдставихъ на утвърждение на Н. С. Той обаче отблъсна това, като каза, че трѣба да ся съблюдава законътъ. Въ такво положение на работитѣ естествено кметското мѣсто не можеше да стои празно, защото това е като едно административно сѣдилище, дѣто ся прѣдставятъ жалби. Ето защо ся повѣри приврѣменно кметската обязанность на главния писаръ отъ кметството. Всичко е това.

Бракаловъ: Да ми прости г-нъ Кръстевичъ, ако кажа, че не съмъ доволенъ отъ тоя отговоръ. Помня прѣди 4—5 дни отъ сжщата трибуна г. Кръстевичъ ни каза, че Н. С. Глав. Упр. има право да пази изпълнението на законитѣ. Сега отъ сжщата тая трибуна ни ся казва въ противенъ смисълъ. И то ся говори отъ единъ високъ чиновникъ, който въ своитѣ дѣла прѣдставя Глав. Упр. Неможеше ли да ся състави една комиссия да управлява кметство? А не да ся повѣрява такава длъжностъ на писецъ. Азъ моля да ся съхранява повече прѣдписанието на закона.

Дир. Кръстевичъ: Г-нъ Бракаловъ казва, че трѣбва да ся съобразяваме съ закона. Наистина, съгласенъ съмъ. Но съ кой законъ да ся съобрази? Оня членъ дѣто го знаемъ за комиссия не говори? За комиссия има другъ членъ, дѣто е казано, че когато има нѣкои погрѣшки въ град. кметство, тогава може да ся свали кметътъ и до дѣто ся види резултатътъ на прѣгледѣнието да ся назначи комиссия. Това ся разисква даже въ Глав. Съвѣтъ, но не ся намѣри никаква погрѣшка.

Воденчаровъ: До колкото разбрахъ отъ станалото разискване, г. Бракаловъ състрадава, че ся позволило да стане такъвъ случай. Спорѣдъ мене дѣйствиелно не трѣбвало да стане такъвъ, ако и малкъ произволъ, защото утрѣ може да стане и по голѣмъ. Отъ друга страна свѣдѣнията, които има г. Кръстевичъ за работата не сж вѣрни — той е излъганъ, види ся. Не съмъ билъ въ Айтосъ, но като тамошенъ депутатъ интересувахъ ся да изуча работата. Въ това кметство отъ какъ ся е основало, отъ 3 год., не сж глѣдани никакви смѣтки, както е прѣвидѣно отъ О. У. Тамъ ще видите една сума училищни пари отъ 2-3000 лири попаднали въ рѣцетѣ на хора, които ся обичатъ отъ префекта Цанкова и, вмѣсто да ся харчатъ по назначението имъ, тѣ ся употребяватъ въ частни прѣдприятия. Хората тамъ харчатъ паритѣ безъ контролъ и толко време не ся е прѣгледала поне една

смѣтка. Това е тъй. Ако ся прѣгледать смѣткитѣ, има много нѣщо да ся види. И азъ ся чуда какъ ся казва, че не намѣрили никаква грѣшка въ кметството.

Дир. Кръстевичъ: Да ма прости г-нъ Воденчаровъ, дѣто ще му кажа, че нищо не разбира отъ тая работа. Първо, ще кажа това не влиза въ запитванието, второ, че не съмъ дошълъ да излъгвамъ, че префектътъ е много справедливъ. Ако г. Воденчаровъ има нѣщо противъ префекта, то е друго, ако префектътъ не ся обича толко съ г. Воденчарова, то е тѣхна работа. Каза ся за нѣкакви училищни пари — това не зная, ето тукъ е г. Дир. на Просвѣщеніето, той да ви расправи; отъ друга страна каза ся, че имало много грѣшки. Най послѣ знаемъ, че всички сме хора погрѣшни, но като нѣма оплаквания, азъ какво да правя? . .

Дир. Груевъ: Като стана думата за нѣкои училищни пари, ставамъ по длѣжностъ да дада нѣкои обяснения. Въ закона има членъ, който казва, че за училищни пари училищното настоятелство дава смѣтка. То ся грижи и поддържа училищата. Тамъ ся гради едно училище и писахъ на инспектора да ми испроводи смѣткитѣ. Той искалъ това отъ уч. настоятелство, но не му дали нищо. Повторно ся писа — пакъ сжщо. Най послѣ ся писа чрѣзъ префекта, да принуди настоятелството да прѣдаде смѣткитѣ. Сега тъй стои въпросътъ.

Воденчаровъ: Исахъ думата да спомѣна още, че . . . (Гласове: Върху дневний рѣдъ!) Това е дневний рѣдъ. Исахъ да кажа, че, спорѣдъ 3-й членъ на Органически Уставъ (II прит.), префектътъ провѣрява бюджетътъ на градскитѣ свѣти всѣка година. Ако това не е правилъ, прѣнебрегаваль е обязанноститѣ си.

Бракаловъ: Азъ мисля, нѣма повече нѣщо да ся каже. Истина и обичамъ увѣреніята на г-на Директора, но цѣльта на запитванието ми бѣше, да напомни Областното Сѣбрание на правителството да пази по добръ законитѣ.

Стамболовъ: Прѣдлагамъ да ся отложи въпросътъ, или да ся мине на дневний рѣдъ. (Шумъ).

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласуване прѣдложението на г. Стамболова, които сж за него — да станатъ прави. (Приема ся). Минаваме на другото запитвание на г. Бракалова.

Бракаловъ: Да ся отложи за другъ дневенъ рѣдъ.

Г. Груевъ: Азъ моля Сѣбранието да не отлага това запитвание за утрѣ, понеже имаме утрѣ много важни работи.

Бракаловъ: Понеже е тъй, азъ сега приемамъ да ся разисква. Прѣди да развия запитванието си, ще забѣлѣжа, че утрѣ имало *важни* работи, та затова г. прѣдговоривший казва днесъ да ся разисква запитванието ми. Види ся такъво запитвание той не счита отъ важность. — Г-да, несъмъ правилъ да ся бора за тлѣсти плати и неща, но съмъ въ правото си да . . . (Прѣдсѣд.: На прѣдмѣта)! Ще говоря и имамъ право да говоря! Говоря за състоянието на работитѣ. Ако г. прѣдговоривший не разбира важностьта на запитванието ми, то е че той взема областни пари. . . . (Прѣдсѣд.: На прѣдмѣта, моля ви!) Спорѣдъ 142 чл. отъ Органически Уставъ смѣткитѣ на Главний Свѣтъ ся утвърждаватъ отъ Главний Управитель съ указъ. За Бургаский Главенъ Свѣтъ и до днеска не е станало никакво распорѣждане въ тоя смисълъ. Питамъ, да ли това е длѣжностъ на префекта или не?

Дир. Кръстевичъ: Това ли е всичко? (Бракаловъ това е). Азъ неразбрахъ нищо. Продължете да разумѣя по хубаво.

Бракаловъ: Прѣдмѣтътъ е, че г. Кръстевичъ неможелъ да разумѣе до сега, че такива разноси гласувани отъ Главний Сѣвѣтъ, иматъ своето значение. Моето запитване, прочее, състои отъ 4 думи: да ли Бургаский префектъ ся е съобразилъ съ 142 чл. отъ Органическии Уставъ.

Дир. Кръстевичъ: Префектътъ само прѣдлага смѣткитѣ на Главний Сѣвѣтъ, а той съобщава и на О.р. Комиссия; Прѣдсѣд. на Главний Сѣвѣтъ ги праща на Главний Управитель за утвърждение. Сега имамъ честь да кажа на г. Бракалова, че тая комиссия не поправила бюджетътъ, та именно и за това нѣмаше какво да ся утвърди. Небѣше бюджетътъ окончателенъ и неможеше да ся потвърди. Комиссията ся извиняваше, че нѣмала нужното врѣме. Сега отъ когс да ся оплакваме? Отъ префекта ли? Той не е кривъ. Защо ся не оплаквате отъ Окрѣжната Комиссия?

Бракаловъ: Нѣма що да говоря сега, като виждамъ, че правителството защитава чиновницитѣ, макаръ . . . (Кръстевичъ: Протестирамъ за тия думи!)

Д. Бояджиевъ: Въ 142 чл. ся казва, че Окрѣжний Управитель прѣдставя тия смѣтки и той трѣбвало да изиска всички свѣдѣния . . . (Гласове: Исчерпанъ! на дневний рѣдъ).

Прѣдсѣд.: Минаваме на дневний рѣдъ.

Воденчаровъ: (Гласове: Върху дневний рѣдъ).

Маджаровъ: Искамъ да кажа . . . (Шумъ). Прѣдлагамъ да ся мине на дневний рѣдъ. (Приема ся).

Воденчаровъ: Искамъ думата.

Прѣдсѣд.: Прѣдложението ся прие. (Воденчаровъ: Съ колко гласове?) Има 22 гласа. Имаме прочитание рапорти отъ комиссиитѣ.

Докл. Ст. Гешовъ: (Чете):

„Господине Прѣдсѣдателю,
Господа Прѣдставители,

Бюджетарната комиссия има честь да Ви прѣдстави днесъ докладъ върху законопроектътъ за заплатитѣ на чиновницитѣ отъ гражданско вѣдомство. Комиссията за длѣжностъ счита да признае, че не Ви прѣдставя нѣщо съвършенно, тъй като взетото отъ Сѣбранието рѣшение за бързота не ѣ даде възможность да обмисли по зрѣло и по охално прѣдмѣтнийтъ законопроектъ.

Комиссията, като имаше прѣдъ видъ, отъ една страна, зияющитѣ нужди на бюджетътъ, и, отъ друга, необходимостта за изравняванието на нѣкои несъразмѣрности, които ся забѣлѣжаватъ гѣ прѣдставений отъ правителството законопроектъ, направила е въ него слѣдующитѣ измѣненія:

Въ разрядъ I. Заплатата на Главний Секретаръ да ся намали отъ 10,000 гр. на 8,000 гр.

Въ разрядъ II. Заплатитѣ на Директоритѣ да ся намалятъ отъ 4,500 гр. на 4,000 гроша.

Разрядъ III. Да ся приеме тъй както е; нѣ заплатата 3,000 гроша да ся дава само на първостепеннитѣ префекти (Пловдивъ и Бургасъ); а за останалитѣ префекти, както и на вторитѣ Прѣдсѣдатели на Върховното Сѣдилище, да ся отвори новъ разрядъ IV съ мѣсечна заплата гроша 2,700

IV Разрядъ на законопроектътъ, който стая, спорѣдъ комиссията, разрядъ V, да се приеме тъй както си е, като се исклучатъ, разбира се, вторитѣ Прѣдсѣдатели на Върховното Сѣдилище, които, както се каза по горѣ, да заминатъ въ ново-прѣдлагаемий IV разрядъ, съ гроша 2,700 на мѣсецъ.

5 и 6 разряди да се слѣятъ въ едно, съ мѣсечни заплати 2,000 гроша, като се исклучатъ отъ тая категория прѣподавателитѣ — учители при Областнитѣ Гимназии и като се прибави при нея Главния Сѣкровищникъ на Финанцитѣ.

Отъ 7 разрядъ да се извадятъ: първостепеннитѣ Околийски Началници, Главниятъ Сѣкровищникъ, които минуватъ въ 6 разрядъ, прѣподавателитѣ при Областнитѣ Гимназии и управителитѣ на Дѣвическитѣ Гимназии, и да се притурятъ: управителитѣ и прѣподавателитѣ на Областнитѣ Гимназии, които се исклучиха отъ 6-й разрядъ, и Химистътъ на Санитарний Сѣвѣтъ.

Отъ 8-й разрядъ да се извади Химиста на Санитарний Сѣвѣтъ, който се каза по горѣ и второстепеннитѣ Околийски Началници, и да се турятъ: прѣподавателитѣ на Областнитѣ Гимназии, управителитѣ на Дѣвическитѣ Гимназии, Началникътъ на Отдѣлението на Владамата, както и първостепеннитѣ Околийски Началници.

Отъ 9-й разрядъ да се извадятъ: Началника на Отдѣлението на Владамата, който минава въ 8-й разрядъ, и първостепеннитѣ учители при Областнитѣ Гимназии, които да се причислятъ на послѣдующий 8-й разрядъ и да се притурятъ второстепеннитѣ Околийски Началници.

Въ 10-й разрядъ да се причислятъ първостепенни учители при Областната Гимназия и да се наименоватъ счетоводителитѣ на Дирекцитѣ първостепенни счетоводители. Комиссията, при това, мисли, че при гласуването на бюджетътъ отъ тия първостепенни счетоводители, може да се положатъ само въ щатовеѣ на ония Дирекции, които иматъ много счетоводителски работи; а тамъ, дѣто се не чувствува нуждата, да се отсѣгнатъ второстепенни счетоводители.

Разряди 11, 12 и 13 може да се слѣятъ, спорѣдъ комиссията, въ единъ само разрядъ съ 1200 гр. заплата, които стоятъ разрядъ 11-й. Отъ тоя разрядъ да се извадятъ: пръвъ *механикъ* при Пощенско-Телеграфний Отдѣлъ, *механикъ* ковачъ, *контрольори* (при Пощитѣ и Телеграф.); а да се прибавятъ на тоя разрядъ второразряднитѣ счетоводители.

Отъ 14-й разрядъ, който стая 12-й, съ 1000 гр. заплата, да се промѣни думата второразрядни съ треторазрядни счетоводители и да се прибавятъ изваденитѣ, както се спомѣна по горѣ отъ 11, 12 и 13 разряди: пръвъ *механикъ* при Пощенско-Телег., *контрольори* отъ сѣщия разрядъ, да се извади вторий *механикъ* при Пощенско-Телеграфний Отдѣлъ.

Отъ разрядъ 15-й, който стая 13-й, да се извадятъ третеразряднитѣ секретари и счетоводители; а да се прибавятъ околийскитѣ ковчежници и вторий *механикъ* при Телеграфо-Пощенский Отдѣлъ.

Отъ разрядъ 16-й, който става 14-й, да се извадятъ първоразряднитѣ секретари и Околийскитѣ Ковчежници, а да се прибавятъ третеразрядни секретари и надзирателъ на Областната Тѣмница.

Отъ разрядъ 17-й, който става 15-й, да се промѣни думата *треторазрядни* съ *първоразрядни* писари.

Отъ разрядъ 18-й, който става 16-й, да се промѣни думата треторазрядни съ *второразрядни* писари и да се извадятъ: полицейскитѣ агенти и пързоразрядни надзиратели при Областнитѣ Гимназии и Земледѣлческото Училище.

Въ разрядъ 19-й, който става 17-й, да се промѣни думата *четвероразрядни* съ *треторазрядни* писари, а да се прибавятъ изваденитѣ отъ горний разрядъ полицейски агенти и надзиратели на училищата.

Послѣдний разрядъ 20-й, който стая 18-й, приема се съ измѣнение на заплатата, вмѣсто отъ 400 до 100, то отъ 300 до 100.

Тия сж, г-да прѣдставители, измѣненията, които бюджетарната комиссия е направила на бързо и които има честь да прѣдстави на благоусмотрѣнието на Уважаемото Областно Събрание.

Прѣдсѣдатель: (подп.) Г. Консуловъ^а.

Прѣдсѣд.: Дневний рѣдъ е исчерпанъ. За идущето засѣдание на дневний рѣдъ имаме:

- 1) Прочитание рапортътъ на ком. за прошения.
 - 2) 3-то разискване и гласуване законопроектътъ за адвокатитѣ.
 - 3) Първо и второ разискване законопроектътъ за заплатитѣ на чиновницитѣ.
- Засѣданието се закрива.

(Край въ 5 1/2 часътъ).

Прѣдсѣдатель: Георги Груевъ

Подпрѣдсѣдатели: { Д-ръ Янкуловъ
Юруковъ

Секретари: { Гуневъ
Пеневъ

